

Luzsica István

Császármetszés után

“Jöjj el, szabadság! Te szülj nekem rendet”
(József Attila)

I. Rendrakás helyett

mint amikor kamaszszobádba
beszabadult édesanyád
s másnapra már nem lelted
az ágy mellett azt az alig használt
de utcai focira még mindig jó zoknit
azt az asztal alá esett tollat
mely szükségkor mindig kéznél volt
a sorba rakott tankönyveket
melyeket korábban még te stócoltál fel
s mikor leborultak
mindig a neked kellő zuhant felülre
a sarokban azt a pókhálót
ahol gazdája szöszölését
oly jól esett kábán bámulni esténként
egy szelet természettel áztatni magad
míg rejtekéből váratlan előbukkanó
de annál jobban eső szadizmussal figyelted
legyek-szúnyogok vergődését

persze aztán tollad megint leesett
a zoknit újra csak szétdobáltad
könyveid is szertehagytad
a kaszáspók is visszaszötte hálóját
csak addig
idegennek vélted magad otthon

ugyanígy botorkálsz ma is szobádban
bizsuk a vitrinben
az akasztós szekrényből dől ki a moly
egér rág a fiókban
csak a toll a zokni a könyv a pók
csak azok nincsenek sehol

talán ha valaki megint beszabadulna
talán csak ennyi kellene
beszabadulna és elrakna mindent
már nem is kívánod hogy a helyére
csak el
hogy magadnak rámolhass
rendet vagy szét
belátásod szerint

II. Intenzív osztály

most már nem kétséges
a szülés lezajlott
s mert spontán
az életben meg nem indult volna
hát vágni kellett

a túlhordás megtette a magáét
ami visszamaradhatott
vissza is maradt
az anya azóta magába gubózott
degenerált gyermekét mindhiába rejtegeti
kuruzslók tartanak fölötte
mindennapos konzíliumot
állítják még van remény még van
már ha van egyáltalán probléma

csak az orvostudomány mossa kezeit

Váci út, nem felel nekem

bazinagy barkácsáruház ma
hol a koszos furnérgyár székel
a távolsági buszmegálló közel volt
innen botorkált be minden reggel
trombózistól oly sokat nyúgatott lábain
szolgálati helyére a nagykapu mellé
a Felvidékről kipaterolt kisöreg
a velem azonos nevű

az utolsó években már messze a gépsoroktól
portásfülke kis kalitka
falán négy-ötéves önmagam pingálmányai
virág madár napocska karambolos autó focista
hová enyésztek mára mind
furnérgyár nagyapám
bontás után sokáig magányoskodó gyárkémény
emlékszik-e más rajtam túl

kerülget (isten ments) Janus-arcú nosztalgia
(kommunista-szombat Kádár Merkur Gorenje)
torkomban mégis gombóc
giccses vagy és szentimentális mondom
a szomszédban festékgyár és bőrgyár
már semmi nem szuperál jön majd más
szocreál üzemcsarnok üvege törött
szürke unalmas és ronda

és mégis és mégis
giccses és ronda és legyen csakazértis
nagyapám furnérgyár Újpest

ki emlékszik fog-e valaha s mire
mit elmélkedett ki emlékezett
szakadt öreg fehér Szamarában
külvárosi barkácsáruház parkolójában
nincs is már kérdésem Váci út

Visszatérés

szakállasan loboncos hajjal tűnt elő
mint Lennon az ágyriport idején
túlszép dolgokról zagyvált rá se hederítettek
erre száraz lábbal átkelt a folyón és vízből bort ivott
riporterek sereglettek köré napokig nyilatkozott
a későesti háttérműsorban megelőzte az alkoholista anyagyilkost
később segédszerkesztői állást kapott egy kereskedelmi csatornától
aztán egy bulvárlap külsős tudósítóként a Közel-Keletre küldte
végül ráuntak elfelejtették elege lett ma remete
az otthon ellesett fogásokat kamatoztatja
egy somfa-bokor alján üres fakereszteket farigcsál
mélán mosolyog magában mint a zavartelméjük
időnként nagyokat legyint és egy-egy hegyeset sercint maga elé

Valami elveszett

valami elveszett elhagytad elkeverted valahol
kaparászod mintha régi meszelt fal rétegei alól

az ágy alá gurulhatott amikor az üveggolyók
hálójában enzimje mérgével emészti keresztespók

kisöpörte porszívózta leporolta jó anyád
rátoltad a szekrényt mikor átrendezted a szobát

iskolaköpenyed zsebében felejtve ottmaradt
mosógép alján lyukacsos ringy-rongycafát

semmivé tűnt már az első csóknál talán
jó esetben az ikszedik szeretkezés után

leborult a porcelánvázával és szertetőrött
főnöki íróasztal sarkán aláírásra vár a többi irat között

hatályát vesztette szemétkosárban ad acta
tetején hamu és csikk kávézacc alatta

visszanyeltd megalázva mint tehetetlen dühöd ismét és ismét
cifrán égrekáromkodtad töménynek lenyomtd kifújtd füstként

olykor-olykor ráakadtál meglelted keresetlen
nem állt össze a kép félrelökted nem is volt kezdedben

most már tudnád keresed kutatod de elveszett nincs nyoma
nem is tudod létezett-e vagy nem is volt soha

Attrakció világszám

a flitteres ruha végül az öltözőszekrénybe kerül
a cukaharák után az artista estére hazamegy
legfeljebb fitnesssalátát szed tányérjára
hogyan ezzel is formában tartsa magát

a bohóc viszont megengedheti magának
a kétszer szedett pacalpörköltet
és a vacsorát leöblítendő jéghideg nagyfröccsöt
míg krumpliorra a konyhaasztalon pihen

végére is ugyanez ívnyi papírokat telesóhajtozni
szimbolikus zokogással szimbolikus ronggyá áztatni
a házi kincstárból illúziókat kilőni a felhők irányába
(mert a műsornak az illuzionista is fontos része)

s ugyanez kissámlira egykapuzni a kiskölyökkel
Zlaty Bazantot bontani a képernyő előtt
(a Bajnokok Ligája már idén is megkezdődött)
lámpaoltás után végigtaperolni az asszonyt

és másnap megint előadás
a porond elsötétül pereg a dob
kezdődik az elméleti (verbális-virtuális) világmegváltás
aztán kigyúlnak a fények

jön a bumsztararé bumm
a nagyérdemű hőköl tapsol és röhög
de estére a tisztelt nagyérdemű is hazamegy
- mert estére úgyis mindenki hazamegy

Felöltöztet, lecsupaszít

lecsupaszít felöltöztet
rám se néz és vesémbé lát
megmutatja (bolond ötlet)
a túloldal túloldalát

távokról csak kontúr de van
ha ott vagyok sehol sincs
mit fellelek is hasztalan
nem is komoly nem is vice

s mint öleb a kerge ki
önnön farkát kergeti
üzöm hiába titkait
felöltöztet lecsupaszít